

АННОТАЦИЯ

Проблема идентификации личности в классическом и постклассическом психоанализе / Роман Сергеевич Сащико; Факультет философии и социальных наук, Кафедра философии и методологии науки; науч. рук. Кандидат философских наук, доцент, доцент кафедры философии и методологии науки И.А. Барсук

Ключевые слова: бессознательное, идентификация, идентичность, индивидуация, механизмы идентификации, объектные отношения, психоанализ, аналитическая психология, структурный психоанализ, эго-психология.

Цель работы – исследовать проблему идентификации личности, разработанную в классическом и постклассическом психоанализе, и обосновать перспективность реализации методологических принципов психоанализа в современном социально-гуманитарном познании. Объект – классический и постклассический психоанализ. Предмет – идентификация личности. Методы исследования: метод историко-философской реконструкции; метод компаративного анализа; системный метод.

В результате проведения исследования были получены следующие выводы: 1) идентификация понимается, во-первых, как процесс сопоставления, сличения одного объекта с другим на основании какого-либо признака или свойства, в результате чего происходит установление их сходства или различия; во-вторых, как эмоционально-когнитивный процесс неосознаваемого отождествления субъектом себя с другим субъектом, группой, образцом. Идентичность выступает как результирующий процесс идентификации; 2) становление и развитие человека как личности в классическом психоанализе осуществляется посредством механизма идентификации, представляющего собой многомерный процесс, включающий определенные уровни и факторы. Трактовкой феномена идентификации становится его интерпретация как основного механизма освоения социального опыта; 3) в постклассическом психоанализе учение З. Фрейда сохранило принципиальные особенности, но при этом было дополнено научными открытиями и скорректировано с учетом социокультурного контекста, который повлиял на исследование проблемы идентификации.

В ходе исторической реконструкции психоаналитической парадигмы были выявлены теоретические и методологические основания исследования проблемы идентификации, которые могут быть использованы в сфере социальной работы и социального регулирования, а также для решения актуальных проблем современного общества (формирование социокультурной идентичности, идеологическое воспитание, социализация личности и т.д.).

АНАТАЦЫЯ

Праблема ідэнтыфікацыі асобы ў класічным і посткласічным псіхааналізе / Раман Сяргеевіч Сашчэка; Факультэт філасофіі і сацыяльных навук, Кафедра філасофіі і метадалогіі навукі; навук. рук. Кандыдат філасофскіх навук, дацэнт, дацэнт кафедры філасофіі і метадалогіі навукі І. А. Барсук

Ключавыя словы: несвядомае, ідэнтыфікацыя, ідэнтычнасць, індывідуацыя, механізмы ідэнтыфікацыі, аб'ектныя адносіны, псіхааналіз, аналітычная псіхалогія, структурны псіхааналіз, эга-псіхалогія.

Мэта працы – даследаваць праблему ідэнтыфікацыі асобы, распрацаваную ў класічным і посткласічным псіхааналізе, і абгрунтаваць перспектывы рэалізацыі метадалагічных прынцыпаў псіхааналізу ў сучасным сацыяльна-гуманітарным пазнанні. Аб'ект – класічны і посткласічны псіхааналіз. Прадмет – ідэнтыфікацыя асобы. Метады даследавання: метады гісторыка-філасофскай рэканструкцыі; метады кампаратывнага аналізу; сістэмны метады.

У выніку правядзення даследавання былі атрыманы наступныя высновы: 1) ідэнтыфікацыя разумеецца, па-першае, як працэс супастаўлення, слічэння аднаго аб'екта з іншым на падставе якога-небудзь прыкметы або ўласцівасці, у выніку чаго адбываецца ўсталяванне іх падабенства або адрознення; па-другое, як эмацыйна-кагнітыўны працэс неасознага атаясамлення суб'ектам сябе з іншым суб'ектам, групай, узорам. Ідэнтычнасць выступае як выніковы працэс ідэнтыфікацыі; 2) станаўленне і развіццё чалавека як асобы ў класічным псіхааналізе ажыццяўляецца з дапамогай механізму ідэнтыфікацыі, які прадстаўляе сабой мнагамерны працэс, які ўключае пэўныя ўзроўні і фактары. Трактоўкай феномена ідэнтыфікацыі становіцца яго інтэрпрэтацыя як асноўнага механізму засваення сацыяльнага вопыту; 3) у посткласічным псіхааналізе вучэнне З. Фрэйдзі захавала прынцыповыя асаблівасці, але пры гэтым было дапоўнена навуковымі адкрыццямі і скарыктаваны з улікам сацыякультурнага кантэксту, які паўплываў на даследаванне праблемы ідэнтыфікацыі.

У ходзе гістарычнай рэканструкцыі псіхааналітычнай парадыгмы былі выяўлены тэарэтычныя і метадалагічныя падставы даследавання праблемы ідэнтыфікацыі, якія могуць быць выкарыстаны ў сферы сацыяльнай працы і сацыяльнага рэгулявання, а таксама для вырашэння актуальных праблем сучаснага грамадства (фарміраванне сацыякультурнай ідэнтычнасці, ідэалагічнае выхаванне, сацыялізацыя асобы і г. д.).

RESUME

Sashcheko Roman S.

The problem of identification of personality in classical and post-classical psychoanalysis / Sashcheko Roman S.; Faculty of Philosophy and Social Sciences, Department of Philosophy and Methodology of Science; Supervisor – I.A. Barsuk.

The thesis includes the following elements in its structure: introduction, the main part consisting of three chapters, conclusion, list of sources used from 49 titles. The total volume of the thesis - 66 pages.

Key words: unconscious, identification, identity, identification, mechanisms of identification, object relations, psychoanalysis, analytical psychology, structural psychoanalysis, ego - psychology.

The purpose of the work is to investigate the problem of identification of the person, developed in classical and post – classical psychoanalysis, and to justify the prospects of implementation of methodological principles of psychoanalysis in modern social and humanitarian knowledge. The object is classical and post-classical psychoanalysis. The subject of identification of a person. Research methods: method of historical and philosophical reconstruction; method of comparative analysis; system method.

As a result of the study, the following conclusions were obtained: 1) identification is understood, first, as a process of comparison, comparison of one object with another on the basis of any feature or property, resulting in the establishment of their similarities or differences; secondly, as an emotionally-cognitive process of unconscious identification of the subject with another subject, group, sample. Identity emerges as a result of the identification process; 2) the formation and development of a person as a person in the classical psychoanalysis is carried out through the mechanism of identification, which is a multidimensional process, including certain levels and factors. The interpretation of the phenomenon of identification becomes its interpretation as the main mechanism of development of social experience; 3) in post-classical psychoanalysis, Freud's teaching has retained the fundamental features, but it was supplemented by scientific discoveries and adjusted to the socio-cultural context that influenced the study of the problem of identification.

In the course of historical reconstruction of psychoanalytic paradigm the theoretical and methodological foundations of the research of the problem of identification were revealed, which can be used in the field of social work and social regulation, as well as to solve the actual problems of modern society (the formation of socio-cultural identity, ideological education, socialization of the individual, etc.).